

Posudek pověřeného akademického pracovníka.

Posudek jsem vypracoval jako pověřený akademický pracovník na rigorózní práci. Mgr. Daniela MarianaLL.M na téma „ Reorganizace a její význam v českém insolvenčním právu“

Práce je zpracována 26. února 2019 a obsahuje 132 stran vlastního textu

Práce se velmi obsáhle zabývá jedním ze dvou sanačních způsobu řešení úpadku dlužníka.

Vzhledem k tomu, že množství soudních případů řešení úpadku reorganizací je od účinnosti insolvenčního zákona poměrně málo četné, vyžaduje zpracování tématu velmi rozsáhlé teoretické znalosti. Autor tyto znalosti velmi dobře osvědčuje. Pokládám za velmi i cenné statistické údaje v závěrečné kapitole práce. Autor krom aplikace veřejně přístupných statistických údajů vybraných autorů a údajů Ministerstva spravedlnosti, připojuje svůj vlastní výzkum četnosti řízení o reorganizaci.

Z práce je patrné, že autor má i rozsáhlé praktické zkušenosti s tímto druhem insolvenčního řízení.

Autor je v řadě případů značně kritický k jím vybraným částem legislativní úpravy. Kritické připomínky jsou podle mého názoru ve všech případech oprávněné a budu o některých dále hovořit.

Autor člení práci do 5 hlavních částí. Nejprve stručně podává přehled vývoje insolvenčního práva, insolvenčního řízení výklad rozdílu mezi likvidační a sanační metodou řešení úpadku dlužníka.

Dále se autor zabýval zákonnou úpravou přípustnosti reorganizace, návrhem na povolení reorganizace, reorganizačním plánem, rozhodováním o reorganizačním plánu, prováděním reorganizačního plánu a skončením reorganizace. V části nazvané „skončení reorganizace“ se autor zabývá již zmíněnými statistickými údaji. V části věnované budoucí právní úpravě se autor zabývá touto problematikou v poměrně velkém rozsahu

K jednotlivým částem práce mám poznámky:

1. za velmi podnětné pokládám autorova rozlišení mezi likvidační a sanační metodou řešení úpadku dlužníka. Konkrétně mě zaujal závěr, že preference sanačního způsobu řešení úpadku dlužníka vytváří spíše překážky, než aby byla předností. Souhlasím s autorem, že škodlivou je politická preference před preferencí ekonomickou, kterou pokládám za prvotní. Dále se ztotožňuji s názorem autora, že likvidační metoda řešení úpadku dlužníka

může vést k zachování dlužníkovy obchodního závodu a naopak, sanační metoda může vést zániku dlužníka. Na straně 22 autor uvádí, že některé právní systémy preferují v zákoně sanační způsob řešení úpadku dlužníka. Autor zde náš insolvenční zákon hodnotil pozitivně, domnívám se ale, že zejména v oblasti řešení úpadku dlužníka oddlužením, je praxe soudů taková, že někdy preferuje oddlužení na úkor postavení věřitelů, přestože zákon takový postup nepreferuje.

2. V další části práce se rovněž ztotožňuji autorem že názor o tom, že reorganizace prioritní z hlediska sanace dlužníkovy podnikání, není správný.
3. na straně 29 autor přehledně popisuje dělení reorganizace na prodejní a ekvitní
4. na straně 30 ztotožňuji s autorem, insolvenční zákon organizace ignoruje koncernové skupiny
5. na straně 36 autor zcela správně uvádí, že insolvenční zákon z hlediska nepoctivého záměru dlužníka hovoří o jeho zákonném zástupci, ale nikoliv o jeho společnicích či akcionářích, přestože organizace řeší úpadek podnikatelů. Autor výstižně nazývá tento stav právní úpravy „morální hazard na straně společníků a statutárního orgánu dlužníka“.
6. Na straně 40 autor analyzuje zákonné pravidlo o vázanosti navrženým způsobem žalobce. Autor dovozuje, že tento princip dává velkou flexibilitu navrhovateli reorganizace, na druhé straně ale mají ostatní subjekty totální nejistotu ohledně procesů, které se ve skutečnosti budou dít, a současně nevytváří dostatečnou motivaci dlužníka včas zkoumat možnosti smluvené reorganizace. Otázkou je, jak tento negativní dopad právní úpravy řešit ?
7. Na straně 47 souhlasím s názorem autora, že by proti rozhodnutí soudu o povolení reorganizace mělo být odvolání přípustné. Autor správně uvádí, že by se čelilo riziku zdánlivě smluvené reorganizace, kdyby věřitelé měli možnost odhalit dříve skutečný stav.
8. Na straně 65 je velmi dobrý postřeh týkající se návrhu dlužníka na reorganizaci a kdy jej následně schůze věřitelů zbaví prostou většinou hlasů přednostního práva předložit reorganizační plán, aniž by pověřila jeho sestavením jinou osobu. Úprava umožňuje věřitelům, aby úpadek byl řešen konkursem a nikoliv dlužníkem navrženou reorganizací. Otázkou je, uvedený problém řešit legislativně?
9. V části věnované analýze statistických údajů mě zaujal poznatek, že statistické údaje

získané jednotlivými zpracovateli včetně autora, mají větší vypovídací schopnost než údaje zpracovávané Ministerstva spravedlnosti.

10. Jiné podstatnější připomínky k práci nemám.

11. Práce napsána dobrým právním jazyka s občasným užitím hovorovějších výrazů, což , ale nijak podle mého názoru nesnižuje úroveň práce, ba naopak. Autor zpracoval práci na základě zdrojů, které v práci cituje v souladu s pravidly pro vypracování rigorózní práce.

12. Práci proto jako vynikající doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 24. 4. 2019

JUDr. Tomáš Pohl